

วารสารการบริหารท้องถิ่น

Local Administration Journal

สารบัญ

ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการด้านสุขภาพ กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในประเทศไทย	1
✎ อัครณัฏ วงศ์ปรีดี	
การนำเอาหลักคำสอนของศาสนาพุทธมาใช้ในการบริหารของนักธุรกิจ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	16
✎ กันตนา ทองอินทร์	
อนาคตที่ไม่แวววาวของผ้าไหมแพรวา: การวิเคราะห์เชิงทฤษฎี	27
✎ นิตยา วิชาชัย	
✎ การุณย์ บัวเฟื่อน	
แนวทางการพัฒนาป่าชุมชนดงสาละเหม็นเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	37
✎ เชี่ยวชาญ จวงจันทร์	
✎ อีระ ฤทธิรอด	
✎ สมนต์ สกลไชย	
การพัฒนาระบบการสื่อสารในการบริหารจัดการกิจการประปา	44
✎ สุนันทา เวทยะวานิช	
บทบาทของสภาองค์กรชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ประชาธิปไตยของสมาชิกชุมชน	52
✎ สลิลทิพย์ เชียงทอง	
เครือข่าย: กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น	61
✎ ณชกร ขาวเข้ม	
✎ ขาดิชา ยโฆชะวิสุทธิ์	
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน	68
✎ วรัชยา อภิวงค์	
✎ กิตติพิชญ์ ชัยมนตรีนสิน	

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้ให้ความสำคัญและมองการบริหารท้องถิ่นในมิติทางด้านสังคมและวัฒนธรรม มากกว่ามิติทางด้านโครงสร้างองค์กรที่เป็นทางการ (Formal Organization) โดยความพร้อมของชุมชนในการบริหารจัดการตนเองถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ดังนั้น บทความแรกที่นำเสนอในวารสารฉบับนี้จึงเป็นเรื่องของความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดการเรื่องสุขภาพ ตามด้วยเรื่องของการนำเอาหลักคำสอนของศาสนาพุทธมาใช้ในการบริหาร โดยบทความที่ 2 นี้ ได้เปรียบเทียบชี้ให้เห็นถึงคำสอนและปรัชญาศาสนาพุทธที่ครอบคลุมถึงมิติ 4 มิติของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ใน Balanced Scorecard หลังจากนั้น บทความที่ 3 ได้นำกรอบแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านการตลาดมาวิเคราะห์อุตสาหกรรมผ้าไหมแพรวา ซึ่งเป็นสินค้าเชิงวัฒนธรรมและได้ชี้ให้เห็นถึงว่า หากท้องถิ่นไม่หันเข้ามาให้การสนับสนุนและอนุรักษ์วัฒนธรรมการทอผ้าไหมแพรวาอันมีค่านี้ไว้ ประเทศไทยอาจจะประสบกับความสูญเสียทางวัฒนธรรมที่มีค่ายิ่งของตนเอง ในบทความที่ 4 ชี้ให้เห็นว่านอกจากบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีศักยภาพและบทบาทที่สำคัญในการอนุรักษ์ป่าและทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อเป็นรายได้แหล่งหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ ในวารสารฉบับนี้ ยังชี้ให้เห็นว่า ขอบเขตและบทบาทหน้าที่ในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ประกอบด้วยหลากหลายมิติ เช่น ในเรื่องของการจัดและบริหารระบบน้ำประปาชุมชน เป็นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมองข้ามความสำคัญของการมีระบบการสื่อสารที่ดีทั้งภายในองค์กรและกับประชาชนผู้ใช้บริการประปา และเนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของประชาธิปไตย ในบทความนี้จึงได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของสภาองค์กรชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ประชาธิปไตยแก่สมาชิกของชุมชน ขณะเดียวกันได้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารท้องถิ่นแนวใหม่จะต้องนำแนวความคิดในการบริหารเครือข่ายมาใช้ ซึ่งการบริหารเครือข่ายนี้เป็นอีกมิติหนึ่งของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ และการบริหารเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพสูง จะต้องเป็นการบริหารในเชิงสนับสนุนส่งเสริมท้องถิ่น ในวารสารนี้จึงจบลงด้วยเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับส่วนท้องถิ่น

พิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์
บรรณาธิการ